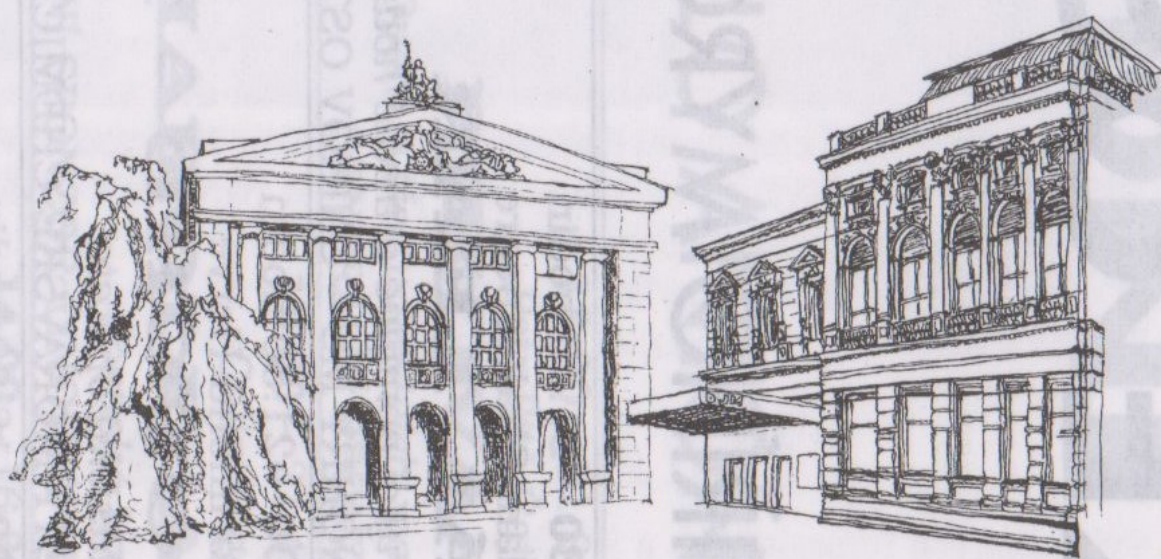

NDM

hrak 201 hr.

**NÁRODNÍ DIVADLO
MORAVSKOSLEZSKÉ
OSTRAVA**

**DIVADLO
ANTONÍNA DVOŘÁKA**

**LISTOPAD
1996**

**DIVADLO
JÍŘÍHO MYRONA**

KRAKONOŠOVA ZAHRADA aneb CHVÁLA ČESKÉ TRADICE

Ima - pohádka je pohádka. A provází nás od koťky k čarce. Myslím si, že zvláště na tu naši, zrozenou v líných zmech koruny české, jsme po právu a jak-se-připíjí lidí. Zvláště ve srovnání s poněkud tvrdou a chladnou notou podobyných divů v teritoriích germánských, anglosaských či severovýchodních - nemluvíme již o některých příležitostech televizní produkce západní, zvláště americké proveniencie, které septe děsí duši ubližují než ji zasluchují.

Je dobře, že v klasických m stopách se ubírají i naši soudobí autoři pohádek. V plné míře to platí o nedávno zesnulém Miroslavu Vědoměnovi. Jeho dlouholetá činnost v ostravském Divadle loutek obohatila život v širší generační dimenzi způsobem citlivým, laskavým, poutným i vlnivým zároveň a umělecké vyjadřování bylo vždy srozumitelné a adekvátně předloze.

Vše výše uvedené platí také pro jeho pohádku KRAKONOŠOVA ZAHRADA. Ve své první premiéře začínající sezony j. 22. září uvedl na scéně Divadlo Antonína Dvořáka soubor činohry NDM.

Divadlo ožilo ruchem skutečné „rodinného představení“. Věkové rodilý návlivník přehlasoval píl stovet, dychtivost a neopoutanost dětí kontrastovala s uměřeným a nasadeným chováním budoucích dospěláků. Ji, v rodičovských polohách, dbali, za laskavých a všehpřijímajících pohledů batůžků a dědičků - o patřičný standard společenské a kulturní reprezentace. A o tom to vlastně je. Pohádka - nastavování příběhu o vládci hru, ztraceném králi, nezobuzené králově, nešťastné a spravedlnost hledající princezně Aničce, statečném Ondrovi,

OHLÉDNUTÍ

poněkud vykulatěných fírněstích a jejich polovičkách, stejně tak jako o nekalkulovaných náhlých zvláh, v něm stejně nakonec, jak jinak, zvítězí dobo nad zlem - přináší do našeho každodenního života něco, co nemádná, ale přesvědčivě dostává do dětského podvědomí nezbytné etickou orientaci, a nám dospělým je častokrát ku prospěchu - připomene.

Věřím, že představení - stejně jako premiéra - najdou naštěstí ohlas na to co se na jevišti děje. Děje se tak vkusně, možná někdy trochu hluché a s příliš skromným osvětlením, ale s jasnou chutí a přesvědčivostí všech protagonistů pod režijním vedením Tomáše Jímmy.

Uvedení Krakonošovy zahrady je nepochybně zásluhou činem. Pohádka opět zvláhla. Budiž tedy chvála české tradici.

Josef Merta

Poslání Kráťasův příběh Princezna Anička a Jan Filip v roli Krakonoše.

Foto: Josef Hradil

Autoři testové předlohy muzikálu Balada pro banditu Milan Uhde, Miroslav Vědoměnov, soubor činohry NDM po premiéře 28. září 1996 v Divadle Jiřího Myrona. Na snímku zprava Apolena Vědoměnová (Marta, Morana), Milana Asmanová (Baba, Morana), Tereza Bebarová v záplně rasy (Erška), v níž roli Pavel Nečas (Nikola), Stanislav Šárský (Vědoměnov), Jan Filip (Mageri) a Vladimír Polák (Jura Šuhaj).

Foto: Petr Gríma

ZA PREMIÉRAMI

Zaplňené hlediště Divadla Jiřího Myrona aplaudovalo muzikálu Blada pro banditu

Diváci, kteří v sobotu večer zcela zaplnili hlediště ostravského Divadla Jiřího Myrona, svým potleskem celkem devětkrát přivítali zpět na scéně činoherní soubor Národního divadla moravskoslezského, jež uvedl premiéru známého muzikálu Balada pro banditu.

Na čestných místech v divadle zasedli například biskup nedávno zřízené ostravsko - opavské diecéze František Lobkowicz nebo bývalý předseda poslanecké sněmovny Milan Uhde, který hru před více než dvaceti lety společně s Milošem Stědromem napsal. Autor libreta Uhde, který se při závěrečných ovacích také objevil na pódiu, výmluvným gestem i potleskem přímo na jevišti gratuloval režisérovi a hercům.

Více než dvouhodinovou inscenaci v Ostravě nastavovali hostující režisér Peter Gábor a v hlavních rolích se představili Pavel Nečas a Tereza Bebarová. Divadlo Jiřího Myrona je první velkou scénou, v jejíž repertoáru se hra napsaná pro brněnské Divadlo Husa na provázku objevila.

Šéf činohry Národního divadla moravskoslezského Juraj Deák uvedl, že představení považuje za jednu z nejdůležitějších inscenací letošní sezóny.

Mladá fronta Dnes, 30. 9. 1996 (pa)

Ostravští herci zářili ve slavném muzikálu

Hercům Národního divadla moravskoslezského v Ostravě se na sobotní premiéře podařilo pokorit mýtos o tom, že hra Balada pro banditu zůstane navždy triumfální odeslovou určenou jen pro brněnské Divadlo Husa na provázku.

Inscenace neměla přichutit geniálně vyprávěného příběhu, o něž se v kulturním muzikálu brněnského divadla postarali Miroslav Denutl a tehdy mladíčka Iva Bittová. Pravděpodobně kvůli režisérské snaze sdílet příliš otevřeně některé věci, které před dvaceti lety divadelníci schovávali v tichých jinotajích,

UDÁLOSTI

ztrácelo někdy představení spád. Příliš monumentální finále, ve které se změnil nátek Eršky nad ztracenou láskou, také není nejšťastnějším řešením původně otevřeného konce příběhu, v němž vzhled pokrytectví nad ideály a láskou.

Zcela určitě však hra neztratila téměř nic ze své síly. Většina ostravských herců otevřela posluchačům pravdu i lži, které provázají život Nikoly Šuhaje loupežníka, s podobnou jiskrou, jako jejich brněnští kolegové ve slavné divadelní i filmové adaptaci. Hostující režisér Peter Gábor dokázal hru napsanou pro komorní divadlo naroubovat na velkou scénu. Představení, které se hraje bez opony a s minimálními světlými změnami, režisér zajímavě zakončil do světlé scény Ivana Hudíka.

Pravděpodobně nejvíce v premiérovém představení zazářila Tereza Bebarová v roli Eršky, která především výborně odzpívala svůj pestří a složitý part. Pavel Nečas, který hrál Šuhaje, sice nezaváhal v dialogích ani herckých kreskách, ale především v první polovině selhal jako zpěvák. Kromě intonačních překlepů mu možná kvůli nestálé kvalitě ozvučení v době psaní nebylo rozumět. Jeho chyby vynikly také kvůli nezvyklým aranžmá většiny skladeb. Prakticky ve všech písničkách totiž zcela nepochopitelně hrne celou melodii basytary.

Skladě vykonaly podaly hostující Milena Asmanová v roli uhrančivé čarodějnice a Apolena Vědoměnová s Helenou Novotnou v postavách jejich dcer. Druhá polovina inscenace patřila především skvělým výkonům Stanislava Šárského a Jana Filipa v rolích velitele a Mageriho.

Josef Albrecht

Balada pro banditu byla zároveň oficiálně i společenským jubileem divadelní sezony 1996/97. Na snímku zleva RNDr. Jaroslav Raab, místopředseda představenstva a z. Trineček (režisér), generální komisař ČR v Katovicích Dr. Ing. Josef Byrta, poprvé navštívil NDM hostap nově ostravskou - opavské diecéze Mgr. František Někter (Lobkowicz) a návlivník předsedy města Ostravy Ing. Zbyněk Pražák.

Foto: Petr Gríma

Tak tedy posedmé ... MAMZELLE NITOUCHE!

Ano od roku 1919, kdy byla na scéně našeho divadla uvedena poprvé, úspěšně získával tento klasický titul srdce diváků. Následných diváků, protože v šesti minulých inscenacích viděli, panečku, špičkové výkony.

Nemusíme pochybovat, že „sedmíčka“ bude stejně šťastná. Šéf opery Jiří Měřínský napsal pro program následující řádky.

NÁPAD MONSIEURA OFFENBACHA je název útěle knížky od pana Ratibora Budíše a jistě ji má ve své knihovně mnoho milovníků operního žánru. Už sám název knížky říká, že to byl tedy nápad pana Offenbacha vytvořit hudebně - dramatické dílo, kterému jsme později začali říkat OPERETA.

Jistě, ono to nebylo ze dne na den. Počátky jsou někde u francouzské komické opery a za desetiletí se dopracovali skladatelé k novému tvaru zábavného divadla. Byl to třeba Charles Lecocq a hlavně FLORIMOND RONGER - HERVÉ (1825 - 1892)

Skladatel o šest let mladší Offenbach přišel do Paříže jako desetiletý. Byl zpěvákem pěvecké školy chrámu sv. Rocha. Později studoval kompozici u F.E. Aubera. Byl uznávaným varhaníkem. Působil také v jednom léčebném ústavu, kde se snažil aplikovat - dnes by se řeklo -

PŘIPRAVOVANÉ

hudební terapii. Ovšem, vystupoval v různých divadlech také jako zpěvák a herec. Od roku 1845 má stále místo jako ředitel kúru chrámu sv. Eustacha. Je existencí zastřešen! Komponuje mše, moteta, kantáty, ale také parodie, grotesky, pantomimy, později jednoaktovky i celovečerní díla. V této oblasti lze konstatovat, že byl velmi produktivní, neboť napsal více než sto rozsáhlejších děl.

Z výše uvedeného se nabízí oprávněná otázka o dvojakosti umělecké tvorby - chrám, divadlo - a z toho vyplývající dvojaké zkušenosti člověka a umělce, které se projevíly velmi jednoznačně v přípravě libreta díla, které jej učinilo nesmrtelným.

V roce 1854 otevírá vlastní divadlo na Boulevardu du Temple, které nazval FOLIES - NOUVELLES, v němž provozuje hry vlastní i hry jiných skladatelů. A tak se stalo, že uvádí i Offenbachovi jeho dílo OYAYAE aneb KRÁLOVNA OSTROVŮ. A co se nestalo?

Offenbach po vzoru Hervého zakládá svoje divadlo BOUFFES PARISIENS a - Hervé rezignuje! Opouští Paříž, cestuje, režiruje, snad přijíždí i Kahiru. Dva roky působil jako dirigent divadla Empire Theatre v Londýně. Po dvaceti letech se vrací do Paříže. Ve světě nabyt zkušeností, v kompozici se posílil od Offenbacha, komponuje a čelí svůj „Velký den“. Někdy si svůj umělecký život komplikuje, neboť napsal i díla, která parodovala velkého Meyerbeera, nebo dokonce Gounoda Fausta.

Když mu bylo téměř šedesát let, jeho „Velký den“ konečně nastal.

MAMZELLE NITOUCHE měla premiéru 26. ledna 1883 v Paříži a Hervé se stal do jara slavným.

Jako libretisté jsou uvedeni pánové Henri Meilhac a Albert Millaud. Jistě. Ale nikdo mi nevymluví, že iví podíl na tvorbě libreta měl sám skladatel.

Vždyt celý jeho život ukazuje, že právě on byl pro divadlo pan Floridor a pro divčel ústav Célestina!

Premiéra 2. listopadu 1996 v Divadle Jiřího Myrona

Režisér Martin Dubovic j.h., dirigent Ladislav Matějka, choreograf Jiří Kyselák j.h., scénograf Alexander Babraj, výtvarnice kostýmů Eliška Zapletalová, sborníř Josef Kubenka, korepetice Květa Millerová.

V hlavních rolích účinkují Václav Morys, Libor Olma, Karla Diváková, Hana Hradilová, Zdena Babrajová, Karel Čepek, František Návrat, Blanka Morysová, Eva Zbrožková, Marcel Školout, Jiří Vinklárček ad., orchestr, sbor operety a balet NDM.

NAŠI FURIANTI

Naši furianti Ladislava Stroupežnického baví diváky již po mnoho generaci. Není také divu, protože společně s Maryšou bratři Mrštíků, patří ke klenotům českého realistického dramatu. A jelikož je tak tro-

PREMIÉRY

chu povinností národních divadel věnovat se národní klasice soustavně, objevuje se Stroupežnického titul opět po letech na prknech NDM. Termín povinnost nelze, samozřejmě, brát tak doslova, protože Naši furianti jsou mistrou studií české povahy, jsou hrou, která zůstává stále aktuální a živou.

Stroupežnický na základě jednoduché zápletky o volbě vesnického ponocného vybadoval výstižnou satiru na veřejné poměry s dokonale odpozorovanými lidskými typy. Hra oslaví v příštím roce 110 let od svého prvního uvedení, a tak je o to překvapivější, jak trefně se vyjadřuje k dnešku. Ano, díky stavu dnešní společnosti a procesů v ní probíhajících, se Naši furianti stali aktuálnější než před lety. Stroupežnický ve svém dramatu pronikl až na dřev povahy figur, je dalek jakémukoliv idealizování či selankovitosti. Právě proto byl pro jevištní ztvárnění hry vybrán režisér podobného natuře Janusz Klimsz. Kmenový člen polské scény Těšínského divadla je z těch, kteří svým nejednoduchým pohledem dokáží nazít dramatikův text z mnoha protilehlých úhlů a podat tak i postavy či situace notoricky známe jinak a neotřele, bez použití zbytečných efektů.

V inscenaci Našich furiantů budete mít možnost vidět prakticky celý činoherní soubor, v roli starosty Dubského se představí Jan Filip, jeho protivníka, l. radního Buška hraje Stanislav Šárský. Premiéra se uskuteční 16. listopadu 1996 v Divadle Antonína Dvořáka.

Alice Toussiková

Dobrotá ilustrace k premiéře hry Sedlácké divadlo z 10. listopadu 1926 v Leopoldově divadle ve Vídni.

HOSTOVÁNÍ

Sedlácké divadlo Stanislava Wyspiarského z Katovic k nám přijíždí 5. listopadu - po roce, kdy se na scéně Divadla Antonína Dvořáka představilo úspěšnou hrou se zpěby Dámy z Inverly. Testička avěte tih, který Ferdinand Raimund nazval SEDLÁK MILIONÁŘEM. Hra však pře své vidělské premiéře slavila topchy a byla přijata neobyčejně sympaticky publikem i kritikou. Tento vidělský dramatik působil na scénách v Bratislavě, Praze, Hamburku, aby zakončil jako umělec ředil Leopoldova divadla ve Vídni.

Převážná hra SEDLÁK MILIONÁŘEM, doprovozená od počátku kuplety a popěvky, vypráví s výpom o lidských charakterech ze strážky dolet i té, již je třeba se vysunat a pohledit ji.

- 7.11.1996 Píková díma - Alojz Haras, (Slovensko) v roli Heftmana
- 14.11.1996 Vampír - Yveta Tassenbergová v roli Malviny
- Šárka Brychová v roli Enny
- 15.11.1996 Trubadér - Paolo Gatto, Bille - dirigent
- 23.11.1996 Bohéma - Paolo Gatto, Ilalje - dirigent
- Lenka Barošová v roli Muzetty (ND Brno)
- 6.12.1996 Traviata - Josef Kandlík, v roli Alběra (SND Bratislava)

NAPSALI O NÁS

SVOBODA, 28. září 1996 (Břetislav Uhřel)
Přivítavé premiéry v Národním divadle moravskoslezském - Balada pro banditu a Vampír ...

Oba tváři (Balady) se nesazají o dramatizaci známého Obračařova románu. Vychází z novinových článků i dalších pramenů, které dokumentovaly soudy zjevně Polkarské Ukrajiny ...

Nastudování (Vampír) se ujal mezinárodní inscenací tým. Dirigentem je v tomto případě mladý Rakušan Manfred Missauer, který se stihl s Janem Štebalem. Režijní příprave šef opery Luděk Gola, scena je dílem hostujícího prof. Jaroslava Maliny, rektora AMU, koutajiny narhala Helena Anýžová j.h. Další významní zahraniční host - American Derek Williams - má na starosti choreografi ...

TRIEUMF - říjen 1996 (Josef Merta)
Velký tanečník a choreograf Derek Williams v Ostravě ...

Před představením lety na velkém evropském turné tancil ve Velké Británii pro královnu Alžbětu a královnu Marku, v Německu pro královnu Kláru V. v Harlemu navštívil jeho představení princezna Margareta a Earl of Soudham. V roce 1977 vystoupil Derek Williams poprvé na Broadway. Jedná se asi o jediný tanečník, který byl členem Genshola své Baletní divadlo. Rozvíjel řadu projektů v Anglii, Harlemu, v Německu. Byl také jmenován řádným profesorem University v Essexu.

Na pohled působí je obdařen živou polýb, tancé a všeobecnými vštěpení. Ke svým skvělým výsledkům široce porozumívá. Jsem si jist, že bych nemohl vytvořit toto dílo bez neocenitelné podpory a profesionálního umění Darrela Davise - jemu patří mé zvláštní poděkování."

NÁRODNÍ DIVADLO
MORAVSKOSLEZSKÉ OSTRAVA
Čsl. legií 14
701 04 OSTRAVA
telefon: 611 28 21

Eva Dřizgová v titulní postavě opery G. Pucciniho *Bohéma*. Foto: Josef Hradil

Byla jsem tomu velice ráda. S chutí zpívám písňovou tvorbu. Je jakýmsi protipólem k operě. Ráda bych tento repertoár uvedla i u nás doma. Kolega - barytonista z Francie - zpíval Schubertovu Zimní cestu, a s dalším jeho kolegou klarinetistou, jsme s klavírem uvedli jeho Pastýře na skále. Je to dvacetiminutová velice krásná skladba. Nechci být neskromná, ale snad by nebylo marné zařadit něco podobného do programu Janáčkova máje nebo Janáčkových Hukvudů.

Zbýl čas na odpočinek? Odpočívala jsem před tím. S dcerkou Klárkou jsme byly v Itálii i v Beskydech.

Takže přes neustálý pohyb je cestování relaxací? Jak se to vezme. Pokud je to cestování vyletí, tak to relaxace určitě je. Je-li to cestování ve stresu, kdy se musím někam přesunout, abych stihla dohodnutý termín, tak to už je stres.

Které aktivity u vás vystupují v těchto dnech do popředí? V posledních dnech se mi toho nashromáždilo poměrně hodně. V neděli jsem vystupovala ve Španělském smere Prázského hradu v rámci V. ročníku Svatováclavského festivalu. Bylo to společně s Janáčkovou filharmonii Ostrava, která uvedla pod taktovkou Stanislava Macury opus J. B. Foerstra Svatý Václav a kantátu Stabat Mater K. Szymanowského. Autor ji opatřil polským a latinským textem, my ji uvádíme v latině. Setkala jsem se s tímto dílem poprvé a mohu říci, že je nádherný. V sobotu 21. září se bude opakovat na koncertě na Svatém kopečku u Olomouce a hned příští den, v neděli 22. září, v Ostravě, v katedrále Božího Spasitele do plněny navíc skladbou J. S. Bacha. Začátek je v 16.00 hodin.

Co mateřská operní scéna? Rozjela se naplno nová sezóna a já si připravila první premiéry H. A. Marschnera Vampýr. Pilně už pracujeme s panem dirigentem Manfredem Müssauerem z Rakouska. Vedle toho dostudovávám roli otrokyně Liu z opery G. Pucciniho Turandot. Budu ji zpívat 26. září ve Státní opeře Praha a je to moje osobní premiéra. To představení už je vlastně na repertoáru, ale já do něho vstupuji.

Vím, že vaše další kroky míří do Brna. Ano. Za necelých čtrnáct dní by měly v Janáčkově opeře Národního divadla Brno začít ansámblové zkoušky na operu Leoše Janáčka Příhody lišky Bystroušky. Dirigentem je Jan Zbavítel a režijní tento titul připravuje Václav Věžík. Premiéra je stanovena na 6. prosince. Je to nové nastudování a v titulní roli jsou se mnou angažováni ještě dvě kolegyně. No a v Ostravě nás hned na to čeká 14. prosince Verdiho Don Carlos.

Josef Merta - Svoboda, 17. září 1996

NAPSALI O NÁS

Na slovíčko s první dámou ostravské opery, sopránistkou Evou Dřizgovou **Pěvkyně je stále na cestách**

Evu Dřizgovou, první dámou opery Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, publikum miluje. Některé s úsměvem říkají, že když Pán Bůh rozdával, šla několikrát. Do vinku dostala dary pěveckého umění, pohybu, půvabu, přirozenosti i pokory k umění. Jedna kolegyně z pražského rozhlasu mi před nedávnem řekla: „Dávejte si ve Ostravě pozor! Už i v Praze se chodí na Dřizgovou...“

Jaké byly prázdniny? Dopadly krásně, i když skončily v podstatě pracně. Ve Francii jsem měla osm koncertů, v nichž zazněla převážně písňová tvorba Franze Schuberta. Jaké byly prázdniny? Dopadly krásně, i když skončily v podstatě pracně. Ve Francii jsem měla osm koncertů, v nichž zazněla převážně písňová tvorba Franze Schuberta.

Zbýl čas na odpočinek? Odpočívala jsem před tím. S dcerkou Klárkou jsme byly v Itálii i v Beskydech.

Takže přes neustálý pohyb je cestování relaxací? Jak se to vezme. Pokud je to cestování vyletí, tak to relaxace určitě je. Je-li to cestování ve stresu, kdy se musím někam přesunout, abych stihla dohodnutý termín, tak to už je stres.

Které aktivity u vás vystupují v těchto dnech do popředí? V posledních dnech se mi toho nashromáždilo poměrně hodně. V neděli jsem vystupovala ve Španělském smere Prázského hradu v rámci V. ročníku Svatováclavského festivalu. Bylo to společně s Janáčkovou filharmonii Ostrava, která uvedla pod taktovkou Stanislava Macury opus J. B. Foerstra Svatý Václav a kantátu Stabat Mater K. Szymanowského. Autor ji opatřil polským a latinským textem, my ji uvádíme v latině. Setkala jsem se s tímto dílem poprvé a mohu říci, že je nádherný. V sobotu 21. září se bude opakovat na koncertě na Svatém kopečku u Olomouce a hned příští den, v neděli 22. září, v Ostravě, v katedrále Božího Spasitele do plněny navíc skladbou J. S. Bacha. Začátek je v 16.00 hodin.

Josef Merta - Svoboda, 17. září 1996

1. září 1926 se narodil v Ostravě Svinově **Jaroslav HLUBEK**, jeden z nejvýznamnějších sólistů ostravské opery. Omlouváme se Mistrovi za chybný údaj v minulém čísle a připojujeme nádherné řádky z Listů Národního divadla v Praze.

Starší, ale i střední generace pražských milovníků opery si jistě vybaví nádherný hlasový fond ostravského tenoristy Jaroslava Hlubka, který od svého prvního pohostinského vystoupení na prknech Národního divadla v r. 1964 v úloze Koziny z Kovatovicových Psohlavců se stal na řadu let pravidelným hostem opery ND. Nelze zapomenout na jeho jedinečnou kreaci role Laci v Její pastorkyni, na kterou pamětníci dodnes vzpomínají a kterou zpíval se souborem ND i na řadě zahraničních zájezdů. V Praze se představil rovněž jako Verdiho Otello a Radames, Smetanův Dalibor, Bizetův Don José, Wagnerův Siegmund, ale i jako nedostizný Ondřej v Suchoňově Krůtířevě, jeho fenomenální hlasové dispozice mohly pražští diváci obdivovat též v roli Heřmana v Čajkovského Pikové dámě, Dona Cesara ve Fibichově Nevěstě messinské, Florestanta ve Fidelii nebo Manolose v Reckých pašijích. Rejstřík jeho operních rolí byl však mnohonásobně bohatší a lze jen litovat, že jsme v Praze nemohli vidět další role z Hlubkovy wagnerovského repertoáru, pro nějž byl jeho hrdiný tenor přímo předurčen (Tannhäuser, Lohengrin, Rienzi, Erik v Bludném Holanďanu, Míra ve Zlatu Rýna). Exceloval rovněž jako Gustav III. (Maškarní ples), Don Alvaro (Sila osudu), Xanxo (Komedianti), Turiddu (Sedlácká kavalerie), Cavaradossi (Tosca), Max (Čarostřelec) a v řadě jiných oper. Je nesmazatelnou chybou, že v době Hlubkovy největší pěvecké slávy s ním Supraphon nenatočil profilovou gramofonovou desku, která by mohla mladé pěvecké generaci dokumentovat mimořádnou krásu jeho barevného tenoru. Naštěstí s ním existují nahrávky arií a duet z plzeňského a ostravského rozhlasu. Pro televizní inscenaci Carmen nazpíval part Dona José (hrál jej J. Štěpnička) a rovněž je jeho hlas navždy zachycen ve filmu Oldřicha Lipského Tajemství hradu v Karpatěch, v němž nazpíval hlavní part hraběte-tenoristy (hrál jej M. Dočolomanský). I zářivě oslavil umělec ve své rodné Ostravě svou životní sedmdesátku a k řadě gratulantů se připojujeme i my.

Dalibor Janota

JUBILEA

Srdcečně blahopřejeme všem jubilantům k významným pracovním výročím:

- 1. 11. 1996 – Blanka Morávková – sbor opery
- 17. 11. 1996 – Josef Koráb – vrátný DJM
- 20. 11. 1996 – Anna Malířová – sbor opery

Jaroslav Hlubek jako Laco v Lohengrinovi Richarda Wagnera

HOSTĚ

KONCERT PĚVECKÉHO SDRUŽENÍ OSTRAVA k 20. výročí sboru 12. listopadu 1996 Divadlo Antonína Dvořáka – 19.00 hodin
PROGRAM:

I. Část Dětský pěvecký sbor SVINOV

„Kde slavíci mají sál“

Režie: Pavel Císavský, klavír: Ivana Žáková, výprava: Jarmila Trojančíková, řídí: Lydie Románská, sbornistr: Dobroslav Lidmila

II. Část Pěvecké sdružení OSTRAVA

Diriguje: Josef Kubenka, sóla: Mgr. Viera Schausch, klavír: Oldřich Heřmanský, prvníhořní slovo: Josef Fryšák

Händel G. F. (1685-1759) – *Canticorum lubilo*, Černohorský B. M. – *PRECATUS EST MOYZES*, Thompson R. – *Aleluja*, Borthianský D. (1751-1825) – *Cheruvinská pesň* č. 7, Dvořák A. – *cyklus Milostné písně* č. 7, sólo: Mgr. Viera Schausch, Kříčka J. – *Moravská kantáta*, Haná, Slovácko, Valašsko, Kalmán E. – *Čardášová princezna* - vstupní arie Sylvy, sólo: Mgr. Viera Schausch, Halma O. – *Veru si ty šohajičku*, Mikulecká dědina, Suchoň E. – *Aká si mi krásná*, Dvořák A. – *Moravské dvojpěvy*, Dyby byla kosa nabržděna, Slavíkovské polečko malý, Holub na javově, V dobytém sme se šli, Šípek, Zelenaj se zelenaj

Výtěžek koncertu bude věnován na konto Ostravské onkologie.

Divadlo Jiřího Myrona – 4. 11. - mimo - 19.00-21.30 hodin
RECEPTÁR NARUBY

Zábavný pořad Přemka Podlahy s hosty. Ve spolupráci s Divadelní agenturou M. B.

Divadlo Antonína Dvořáka – 18. 11. 1996 - mimo - 17.00 a 20.00 hodin
STUDIO S BRATISLAVY

Milan Lasica - Július Satinský - NAŠ PRIATEL RENE

Monumentální historická fraška s přestávkou.
Režie a hudba Jaroslav Filip. Účinkují: Milan Lasica a Július Satinský.

Inscenace volně adaptace prvního vydaného slovenského románu Jozefa Ignáce Bajzy (1755-1836) navazuje na to nejlepší z dílny autorské dvojice L+S. Ironický nadhled, životní moudrost a komediantská bravura obou slovenských tvůrců jsou zárukou výborné zábavy.
Ve spolupráci s D.A.M.B.

Divadlo Antonína Dvořáka – 24. 11. 1996 - mimo - 19.00 hodin
DIVADLO TVVČÍCH OSOBNOSTÍ

Arthur Miller – POSLEDNÍ YANKEE

Režie Viktor Polesný. Hrají: Eliška Balzerová, Hana Maciuchová, Jan Vlasák a Ladislav Frej.

U nás dosud neznámá hra slavného amerického dramatika byla poprvé uvedena v r. 1993 v New Yorku. Režisér Polesný ji přitvoval ke „scéně z manželského života“. Je to hra o vztazích mezi lidmi, mezi mužem a ženou. Odehrává se v léčebně pro pacienty trpící depresí.
Ve spolupráci s D.A.M.B.

VÝSTAVY

Paul den Hollander – DOKUMENTY

Foyer Divadla Jiřího Myrona do 2. listopadu 1996

Státní vysoká škola výtvarných umění v Poznani – FOTOGRAFIE

Foyer Divadla Jiřího Myrona od 7. listopadu do 6. prosince 1996

5 let Slezské univerzity: FOTOGRAFIE, VÝTVARNÉ NAVRHY

Foyer Divadla Antonína Dvořáka od 18. listopadu do 2. prosince 1996

SPONZOŘI

ZA SPONZORSKOU POMOC DĚKUJEME

SEVEROMORAVSKÁ
ENERGETIKA A. S.
OSTRAVA

MS – UNIKOV OSTRAVA
S. r. o.

HLUTNÍ MONTÁŽE a.s.
Hrušovská 20, 702 28 OSTRAVA

UNIVERSAL BANKA, a.s.
POBOČKA OSTRAVA

KOMERČNÍ
BANKA a.s.

pobočka Ostrava

VSTUPENKY OBDRŽÍTE

– v celotýdenním ústředním předprodeji na hlavní třídě Čsl. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:
pondělí až pátek 9.00 – 17.00 hodin
sobota 9.00 – 12.30 hodin
telefon ústředního předprodeje: 611 48 40
– hodinu před začátkem představení u pokladny:
v Divadle A. Dvořáka telefon 23 37 81
v Divadle Jiřího Myrona telefon 23 17 48
náborové oddělení telefon 23 24 68
objednávky vstupenek nad 10 ks
předplatné telefon 611 40 08
pondělí a středa 10.00 – 17.00 hodin
úterý a čtvrtek 9.00 – 15.30 hodin

Předprodej vstupenek na listopad 1996 v ústředním předprodeji od 22. října 1996. Ceník vstupenek na jednotlivá představení a podmínky poskytování slevy při hromadných návštěvách důchodců, vojákům, žákům a studentům jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje. Na předpremiéry – veřejné generálky pro důchodce – jednotlivě nevstoupí.

ZBYLÉ VSTUPENKY NA PŘEDSTAVENÍ V PŘEDPLATNÉM I MIMO – V PRODEJI HODINU PŘED ZACÁTKEM PŘEDSTAVENÍ PŘÍMO V DAD A DJM.

Redakce: Mgr. Josef MERTA, Jarmila FAFERKOVÁ
Vydalo Národní divadlo moravskoslezské, říjen 1996 - neprodejné.

LISTOPAD 1996

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

[illegible]